

Δέκα παιδιά, δώδεκα χαμόγελα: Η Χριστίνα και ο Δημήτρης μιλούν για τη σπάνια οικογένειά τους και τις καθημερινές δυσκολίες - «Τα μαθηματικά του Θεού είναι διαφορετικά» λένε με νόημα

[/ Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Ένα μπλε φανελάκι με ένα ξεχωριστό σχέδιο ήταν αυτό που μου κέντρισε την προσοχή, λίγες ώρες αφότου επιβιβάστηκα με την οικογένειά μου, στο πλοίο της θαλάσσιας επιβατικής σύνδεσης με προορισμό τον Πειραιά. Στη μία πλευρά, ο Παρθενώνας, στην άλλη ο Λευκός Πύργος της Θεσσαλονίκης και στη μέση μια πολύτεκνη οικογένεια. Ανάμεσά τους, οι λέξεις «Λεμεσός - Πειραιάς». Και μπροστά, ένας αριθμός. Το 4.

Δεν ήταν, όμως, απλώς ένας αριθμός. Ήταν το τέταρτο από τα δέκα παιδιά μιας οικογένειας που είχε αποφασίσει να ταξιδέψει σύσσωμη, με το επιβατικό πλοίο «AF Marina» της θαλάσσιας επιβατικής σύνδεσης.

Ποια ήταν αυτή η οικογένεια που ταξίδευε με αριθμούς; Τι κρυβόταν πίσω από αυτή την όμορφη, ομοιόμορφη εικόνα που είχε ήδη τραβήξει τα βλέμματα όλων μέσα στο πλοίο;

Έτσι, γνώρισα τη Χριστίνα και τον Δημήτρη Κωνσταντίνου και τους δέκα μικρούς πρωταγωνιστές της ζωής τους. Και οι δύο γονείς, 41 ετών, πρόσφυγες και κάτοικοι Αγίας Βαρβάρας στη Λευκωσία, έχουν δημιουργήσει μια οικογένεια που, όπως γρήγορα αντιλαμβάνεται κανείς, λειτουργεί σαν μια μικρή δεμένη ομάδα.

Το συγκεκριμένο ταξίδι με το πλοίο δεν ήταν η πρώτη τους εμπειρία. Ήταν, όμως, η πρώτη φορά που ταξίδευαν και οι 12 μαζί. Όλα τα παιδιά φορούσαν τις ίδιες φανέλες, με τον δικό τους αριθμό μπροστά. Από το μεγαλύτερο παιδί, τη 12χρονη Αγγελική μέχρι το μικρότερο, τον μόλις έξι μηνών Χαράλαμπο, που φορούσε ένα ολόσωμο φορμάκι με τον αριθμό 10.

«Είμαστε χαρούμενοι που ταξιδεύουμε όλοι μαζί και θα κάνουμε διακοπές», λέει η Χριστίνα, περιγράφοντας την εμπειρία τους. Για μια οικογένεια με δέκα παιδιά, ωστόσο, ένα τέτοιο ταξίδι δεν είναι εύκολο. Η ίδια παραδέχεται πως πριν από την αναχώρηση, είχε αγωνία για το πώς θα εξελιχθεί και πώς θα διαχειριστούν τα παιδιά μέσα στο πλοίο. Υπήρξαν, όπως λέει, κάποιες παρατηρήσεις για τη φασαρία, όμως οι περισσότεροι συνεπιβάτες έδειξαν κατανόηση.

«Δεν υπάρχει κάτι που να είναι εύκολο»

Είναι εύκολο να μεγαλώνει κανείς δέκα παιδιά; Η Χριστίνα χαμογελά. «Δεν υπάρχει κάτι που να είναι εύκολο. Όλες οι οικογένειες έχουν έναν αγώνα και προσπαθούν για το καλύτερο για τα παιδιά τους, το ίδιο και εμείς».

Πίσω από τα δέκα παιδιά και τη γεμάτη καθημερινότητά τους βρίσκεται μια οικογένεια που εργάζεται και αγωνίζεται. Στο πλευρό τους, ως στήριγμα, οι στενοί συγγενείς που βοηθούν όποτε υπάρχει ανάγκη. Οι υποχρεώσεις πολλές, όμως, για τους ίδιους αυτή είναι απλώς η καθημερινότητά τους, την οποία έχουν μάθει να διαχειρίζονται όλοι μαζί. «Έχουμε πολλά ρούχα να πλύνουμε, πολλά πιάτα, μεγάλες κατσαρόλες», λέει γελώντας η Χριστίνα. «Οι δουλειές είναι οι ίδιες όπως

και στις άλλες οικογένειες. Απλώς, σε εμάς είναι μεγαλύτερες οι ποσότητες και φυσικά, περισσότερα τα έξοδα».

Σε αυτή τη μεγάλη οικογένεια όλοι έχουν τον ρόλο τους. Η Αγγελική, ως μεγαλύτερη, αναλαμβάνει από μόνη της κάποιες ευθύνες που αφορούν κυρίως τα μικρότερα αδέλφια της.

Η επιλογή της μεγάλης οικογένειας και το μήνυμα προς την Πολιτεία

Η Χριστίνα σπούδασε στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών στη Θεσσαλονίκη και σήμερα εργάζεται σε ημικρατικό οργανισμό. Ο Δημήτρης σπούδασε Φιλολογία στην Αθήνα, όμως, στην πορεία επέλεξε να ακολουθήσει έναν διαφορετικό επαγγελματικό δρόμο, αυτόν της κτηνοτροφίας.

Για τον Δημήτρη, η απόφαση να αποκτήσουν δέκα παιδιά ήταν μια συνειδητή επιλογή, την οποία ο ίδιος βλέπει όχι μόνο ως προσωπική επιθυμία, αλλά και ως εθνικό καθήκον. «Είμαι ευχαριστημένος με τη ζωή μου και με την αγάπη που έχω με τη γυναίκα μου, αυτό το πράγμα θέλω να το μεταφέρω και παρακάτω, να αυξηθεί. Και έτσι, ως φυσικό επακόλουθο, είναι και τα παιδιά μου».

Το μήνυμά του προς την Πολιτεία είναι σαφές. Χρειάζονται στήριξη οι οικογένειες που θέλουν να αποκτήσουν περισσότερα παιδιά. «Σε δέκα χρόνια δεν θα υπάρχουν Έλληνες της Κύπρου. Ήδη αργήσαμε. Πρέπει να δοθούν κίνητρα. Η πολυτεκνία είναι», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει, «εθνικό ζήτημα. Υπάρχει πληθυσμιακή αλλοίωση και αυτό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα. Το κράτος πρέπει να δει άμεσα και πολύ ζεστά».

Όπως εξηγεί, η στήριξη δεν πρέπει να αφορά μόνο τις πολύτεκνες οικογένειες, αλλά και τα ζευγάρια που έχουν ήδη δύο ή τρία παιδιά και σκέφτονται να μεγαλώσουν την οικογένειά τους καθώς διστάζουν μπροστά στις οικονομικές υποχρεώσεις.

Από την πλευρά της, η Χριστίνα θα ήθελε να μεταφέρει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ένα απλό μήνυμα. Την ισότιμη μεταχείριση. Να μπορούν, όπως λέει, οι πολύτεκνες οικογένειες να έχουν πρόσβαση σε παροχές και στις δυνατότητες που έχει ο υπόλοιπος κόσμος, χωρίς να αντιμετωπίζουν εμπόδια λόγω του μεγέθους της οικογένειάς τους.

Οι οικονομικές δυσκολίες και «τα μαθηματικά του Θεού»

Οι οικονομικές δυσκολίες είναι αναπόφευκτα μέρος της καθημερινότητας μιας οικογένειας με δέκα παιδιά. Η Χριστίνα παραδέχεται πως είναι εκείνη που αγχώνεται λίγο περισσότερο, ωστόσο, η πίστη αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής τους. «Όποτε βρεθούμε σε μια οικονομική δυσκολία, αρχίζω και λέω του Δημήτρη “λιγοστεύουν τα χρήματα”. Τότε κάτι γίνεται και έρχονται από κάπου. Ο Θεός βοηθά».

«Είναι διαφορετικά τα μαθηματικά του Θεού, όχι σαν τα δικά μας», λέει ο 41χρονος πατέρας και με αυτή τη φράση περιγράφει τον τρόπο για το πώς βλέπουν και αντιμετωπίζουν τη ζωή τους. «Δεν μετρούνται τα πάντα μόνο με αριθμούς. Ούτε τα έξοδα, ούτε οι δυσκολίες, ούτε οι θυσίες».

Μπορεί, λοιπόν, μια οικογένεια με δέκα παιδιά να τα βγάλει πέρα οικονομικά, με έναν αξιοπρεπή μισθό και καλύπτοντας όσα χρειάζονται τα παιδιά; Ο Δημήτρης πιστεύει πως, όταν υπάρχει διάθεση και σωστή διαχείριση, μπορεί. «Όταν υπάρχει διάθεση και όταν το πιο μικρό παιδί μπορεί να φορέσει τα ρούχα του πιο μεγάλου και με κάποια οικονομική προσέγγιση, τα βγάζεις πέρα. Δεν είναι το χρήμα η ευτυχία. Η ευτυχία βρίσκεται αλλού».

Για τα παιδιά τους, πάντως, υπάρχουν πράγματα στα οποία δεν κάνουν εκπτώσεις. Αν κάποιος χρειάζεται ενίσχυση στα μαθήματα, δεν πρόκειται να του τη στερήσουν. Αντίθετα, σε άλλες δραστηριότητες μπορεί να υπάρξουν περιορισμοί. «Δεν μπορούν να πηγαίνουν σε εξωσχολικές δραστηριότητες διασκέδασης», εξηγεί η Χριστίνα. «Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι τα παιδιά στερούνται τη χαρά ή το παιχνίδι. Έχουν το ένα το άλλο, αρκετά ξαδέλφια και μια καθημερινότητα γεμάτη».

Οκτώ αγόρια, δύο κορίτσια και μια φάρμα

Ο Δημήτρης, παρότι σπούδασε φιλόλογος, ακολούθησε τελικά την κτηνοτροφία. Μια επιλογή που, όπως λέει, δεν μετάνιωσε. «Είχα μεράκι και αγάπη. Η επιλογή

ήταν σωστή. Αν ξαναγεννιόμουν, πάλι κτηνοτρόφος θα ήθελα να γίνω».

Έχει οκτώ αγόρια και ελπίζει ότι κάποιο από αυτά θα αγαπήσει στο μέλλον τον ίδιο τομέα. Δεν θέλει, όμως, να επιβάλει σε κανένα παιδί τον δρόμο που θα ακολουθήσει.

Η Χριστίνα και ο Δημήτρης προέρχονται και οι δύο από μεγάλες οικογένειες. Είναι και οι δύο παιδιά επταμελών οικογενειών και ίσως γι' αυτό η εικόνα ενός σπιτιού γεμάτου παιδιά δεν τους φαίνεται παράξενη. «Εμείς δεν θεωρούμε ότι είναι δύσκολο να μεγαλώνουμε δέκα παιδιά», λένε.

Ιδιαίτερα τα πέντε μικρότερα είναι σχεδόν το ένα πίσω από το άλλο, ενώ μεταξύ τους έχουν μικρές ηλικιακές διαφορές, από 13 μήνες μέχρι 18 μήνες. «Για εμάς είναι μια φυσιολογική ρουτίνα. Το μόνο ζήτημα είναι το πλύσιμο των ρούχων», λέει η Χριστίνα.

«Δόξα σοι ο Θεός»

Ανάμεσα στα δέκα παιδιά, στις υποχρεώσεις, στις δουλειές, στα έξοδα και στις καθημερινές δυσκολίες, η οικογένεια Κωνσταντίνου κρατά κάτι που θεωρεί πολύτιμο, την πίστη της. Δεν τα βάζουν εύκολα κάτω. Και, όπως λένε, θα τους ακούσεις συχνά να λένε «δόξα σοι ο Θεός». Τα μεγαλύτερα παιδιά βοηθούν τα μικρότερα και όλοι συνεισφέρουν στις δουλειές με τον δικό τους τρόπο.

Κι αν υπάρχει κάτι που φαίνεται να τους ενώνει περισσότερο από όλα, είναι η αγάπη και η ευγνωμοσύνη. Οι γονείς χαμογελούν, είναι αισιόδοξοι και κοιτάζουν το μέλλον με πίστη. Δεν μιλούν για όσα δεν έχουν, αλλά για όσα έχουν. Για τα παιδιά τους, την Αγγελική, τον Κωστή, τον Παντελή, την Ιωάννα, τον Παύλο, τον Νεκτάριο, τον Γρηγόριο, τον Βαρνάβα, τον Σπυρίδωνα και τον μικρό Χαράλαμπο. Για την οικογένειά τους.

philenews.com